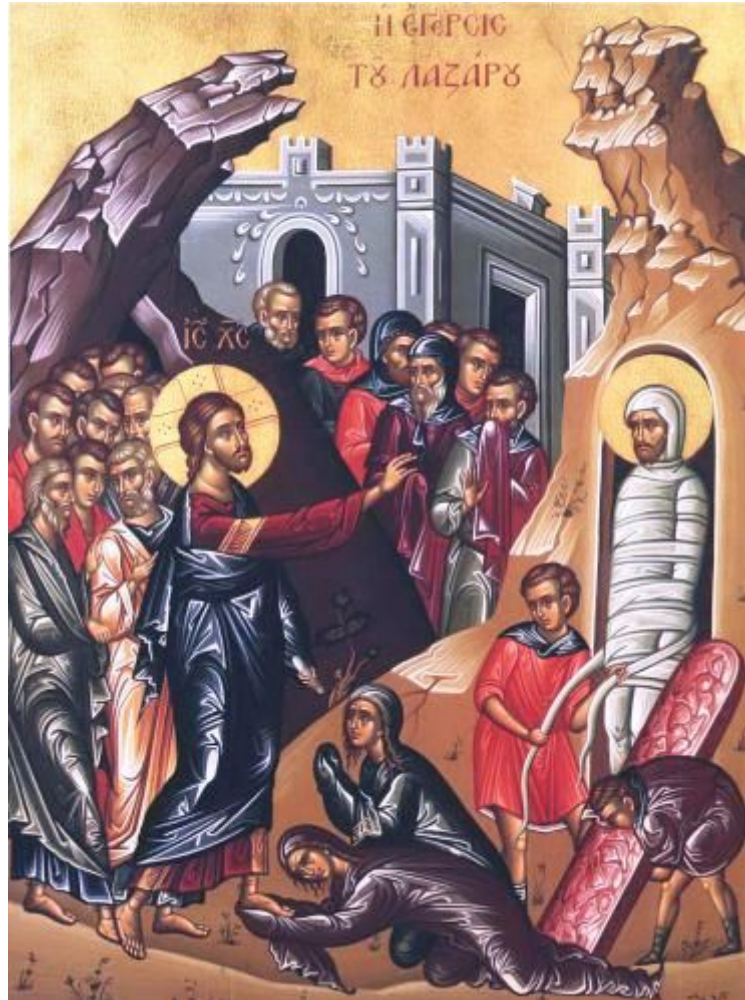

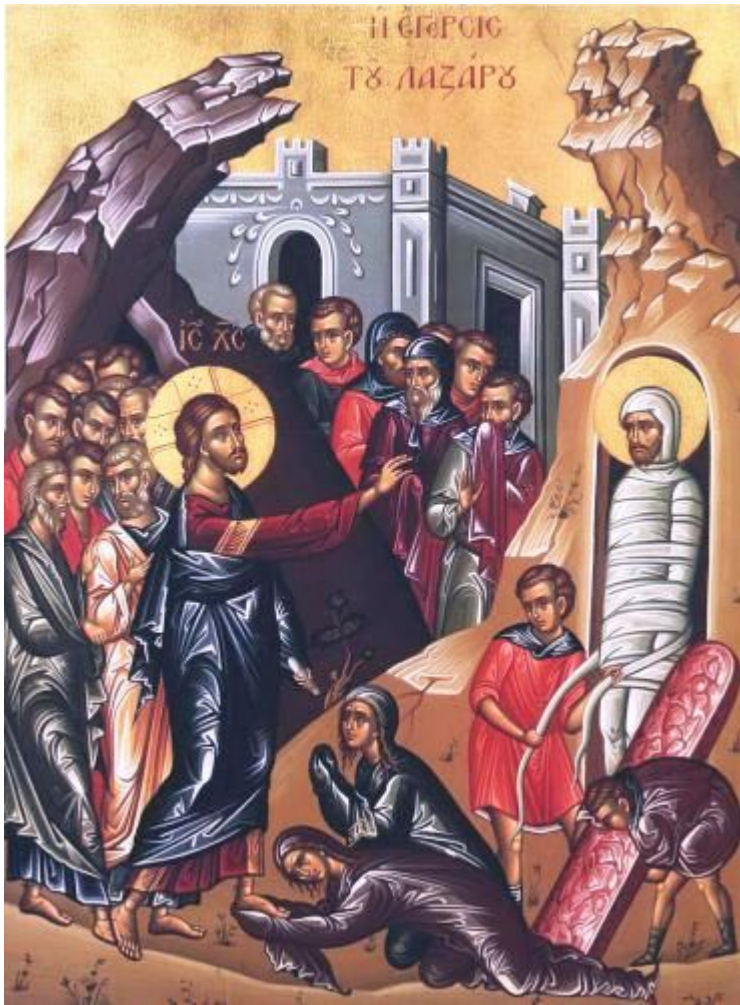
Ἡ Ἑγερσις τοῦ Λαζάρου - Περιγραφή τῆς εἰκόνας (Γκότσης Χρῆστος)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Γλυπτική, Ζωγραφική & Αγιογραφία και Φωτογραφία](#)

Ἡ παράσταση μᾶς μεταφέρει ἔξω ἀπό τήν πόλη, σέ βράχους. Σ' ἓναν ἀπό αὐτούς, ὅπως συνήθιζαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἦταν λαξευμένο τό μνημα τοῦ Λαζάρου. Δεσπόζει κι ἐδῶ ἡ μορφή τοῦ Χριστοῦ. Βλέπουμε τή θλίψη του, ἀλλά μαντεύουμε καί τή θεότητά του. Τήν τελευταία προδίδουν, πρῶτο, ἡ μεγαλοπρεπής στάση του καί, δεύτερο, τό γεγονός ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι (τούς βλέπουμε στή δεξιά ομάδα τῶν προσώπων) κοιτάζουν τό Χριστό καί ὄχι τό Λάζαρο. Τό ἓνα χέρι τοῦ Κυρίου κρατάει εἰλητό καί τό ἄλλο μέ ἐκφραστική κίνηση ἐκτείνεται πρὸς τό Λάζαρο. Μέ τό πρόσταγμά του ὁ Λάζαρος ἀνασταίνεται. Ἕνας νέος ἀφαιρεῖ τίς ταινίες κι ἓνας ἄλλος σηκώνει τήν πλάκα τοῦ τάφου. Ἐντυπωσιακές οἱ ἀδελφές του Λαζάρου. Προσκυνοῦν τόν Κύριο ἔχοντας στά πρόσωπα τούς χαραγμένα τήν ἄφατη λύπη τους. Ὡραία παρατηρήθηκε, πῶς «ὄλοι οἱ εἰκονιζόμενοι ἀποτελοῦν, ἀπλά καί μόνο,

διαφορετικές αποχρώσεις καί ψυχολογικές διαβαθμίσεις τοῦ ἴδιου συναισθήματος, τῆς ἴδιας ψυχολογικῆς κατάστασης — τῆς βαθειᾶς εὐλάβειας μπροστά στό γεγονός: ἀπό τήν ἡρεμῆ κίνηση τῶν Ἀποστόλων ὡς τό γεμάτο αὐταπάρνηση ὄδυρμό τῆς Μαρίας» (Εἰκόνες τῆς κρητικῆς τέχνης... σ. 364).

Ἔτσι ἡ εἰκόνα μας ἐκτός ἀπό τό θεϊκό της στοιχεῖο ἔχει καί τό ἀνθρώπινο. Ἄλλες εἰκόνες, ὅπως τῆς Ἀναλήψεως, τῆς Ἀναστάσεως κ.α. ἔχουν κρυμμένο τό μυστήριό τους καί φανερό τό συμβολικό τους χαρακτήρα. Ἐδῶ τά πράγματα εἶναι κατανοητά καί φανερά. Ὁ Οὐσπένσκη πού λέει αὐτά, συνοψίζει: «Ἡ εἰκόνα μεταδίδει τήν ἐξωτερική, φυσική πλευρά τοῦ θαύματος, κάνοντάς την προσιτή στήν ἀνθρώπινη ἀντίληψη καί ἔρευνα, ὅπως ὅταν τελέστηκε τό θαῦμα καί ὅπως ἀκριβῶς ἀναφέρεται στά Εὐαγγέλια».

Ἡ παράσταση συγκινεῖ μέ τά πρόσωπα τῶν Ἑβραίων πού ἔτρεξαν νά παρηγορήσουν τίς πονεμένες ἀδελφές του Λαζάρου. Γίνονται αὐτόπτες μάρτυρες τοῦ θαύματος καί πολλοί «θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν».

Ἡ εἰκόνα τῆς Ἑγερσης τοῦ Λαζάρου μᾶς προτρέπει νά θυμηθοῦμε τά βαρυσήμαντα λόγια του Κυρίου: «Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καν

ἀποθάνη, ζήσεται' καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνη εἰς τὸν αἰῶνα» (Ἰω. 11, 25-26).

Πηγή: agiazoni.gr